

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3280/2019. (XI. 5.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 10.K.27.737/2018/14. számú ítélete, valamint a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.I.35.282/2019/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. A dr. Molnár Angelika egyéni ügyvéd által képviselt indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján 2019. július 5-én alkotmányjogi panaszt terjesztett elő, amelyben kérte, hogy az Alkotmánybíróság az Abtv. 43. §-a alapján állapítsa meg a Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 10.K.27.737/2018/14. számú ítéletének alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt. Kezdeményezte a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.I.35.282/2019/2. számú végzés alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését is.
- [2] 1.1. Az indítványra okot adó ügyben a bíróság adóügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indított perben járt el. Az ítélet értelmében az indítványozó egy gazdasági társaság adózónak önálló képviseleti joggal rendelkező ügyvezetője volt. Az ítélet megállapításai szerint az indítványozó a 2016. február 29. és 2016. szeptember 30. közötti időszakban a vállalkozás által le nem könyvelt 20.469.000.000 forint összegű nettó bevételt – adózás nélkül – személyes céljaira kivonta, az összeg felett sajátjaként rendelkezett. Az indítványra okot adó ügy előzményéhez tartozik a bírói döntés indokolása értelmében, hogy a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Adó- és Vámigazgatósága Társas Vállalkozások Ellenőrzési Osztály 2. a 05/370156/277. vizsgálati naplószámon a fenti időszakra vonatkozóan bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzést végzett a gazdasági társaságnál általános forgalmi adó, személyi jövedelemadó, illetve járulék adónemekben. Az ellenőrzés megállapításai alapján az elsőfokú adóhatóság a 2017. július 10. napján 2164650104. iktatószámú határozatot hozott, mely határozat – fellebbezés hiányában – első fokon jogerőre emelkedett.
- [3] Az elsőfokú hatóság megállapította, hogy a társaság a bevételeit a nyilvántartásában nem teljes körűen szerepeltette, illetve azt nem vallotta be, mivel az üzlethelyiségben üzemeltetett pénztárgépben a társaság gazdasági tevékenysége során realizált bevétel nem került teljes mértékben rögzítésre, a készpénz a vállalkozás pénztárában, nyilvántartásában nem szerepelt. Erre tekintettel a hatóság a társaság árbevételét 2016. április 16. és 2016. szeptember 30. közötti időszakra becslési eljárás alkalmazásával állapította meg. A bíróság ítélete értelmében a hatóság – tekintettel arra, hogy a társaság pénzkezelési szabályzatában foglaltak szerint a társaság pénzkezelésére az indítványozó volt jogosult – megállapította, hogy a felperes a kimutatott, eltitkolt jövedelmet, 20.469.000 forintot a vállalkozásból személyes céljaira kivonta, afelett sajátjaként rendelkezett; megállapította, hogy a vállalkozásból kivont összeg a társaság irányítását ellátó indítványozó részére juttatott egyéb jövedelemnek minősül.
- [4] Az előzmények után a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Adó- és Vámigazgatósága Magánszemélyek és Egyéni Vállalkozók Ellenőrzési Osztály 1. a 17/05/380030/8459. számú megbízólevelét alapján 2016. január 1.-től 2016. december 31-ig terjedő időszakra személyi jövedelemadó és egészségügyi hozzájárulás adónemekre kiterjedő bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzést folytatott le az indítványozónál. Az eljárás során az indítványozó meghatalmazottja 2017. november 15-én úgy nyilatkozott a jövedelemmel kapcsolatosan, hogy azt a gazdasági társaságtól kölcsön kapta megélhetésének finanszírozására, és az erről készült szerződést becsatolja. Az indítványozó 2017. november 21-én tartozást elismerő nyilatkozatot csatolt, melyben foglaltak szerint mint kötelezett kijelenti, hogy 2017. augusztus 28-án 20.469.000.000 forint kamat-

mentes kölcsönt kapott a gazdasági társaságtól, melyet 2018. december 31-ig készpénzben, illetve átutalással visszafizet.

- [5] A Nemzeti Adó- és Vámhivatal Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Adó- és Vámigazgatósága a 2018. június 8. napján kelt 3791863729. iktatószámú határozatával a felperes javára 27.643 forint, terhére 6.733.287 forint adókülönbözetet állapított meg, melyből 6.705.644 forint adóhiánynak minősült. Indokolásában az indítványozó (felperes) ügyvezetése alatt álló társaságnál lefolytatott, jogerős adóhatósági ellenőrzés során megállapított, eltitkolt bevétel összegét, mint vállalkozásból kivont jövedelmet egyéb adóköteles jövedelemnek minősítette. A fenti határozattal szemben az indítványozó fellebbezést terjesztett elő. A Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága a 2018. augusztus 30. napján kelt 2235392955 iktatószámú határozatával a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Adó- és Vámigazgatósága 3791863729 számú határozatát helybenhagyta. Rögzítette, hogy a felperes által hivatkozott kölcsön nyújtás ténye, illetve időpontja, valamint annak valós összege az eljárás során nem volt igazolt. A felperes kölcsönszerződést nem csatolt, kizárólag egy tartozást elismerő nyilatkozatot, majd annak további kiegészítését adta át a revízió részére. A társaság iratai ugyanakkor a kölcsön nyújtásával összefüggő hitelt érdemlő dokumentumokat nem tartalmaztak.
- [6] A határozattal szemben az indítványozó keresetlevelet terjesztett elő. A keresetet a bíróság elutasította (a Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 10.K.27.737/2018/14. számú ítélete). A bíróság a közigazgatási eljárás iratanyaga, a felperes keresetlevele, az alperes védírata, a tanú nyilatkozata és a per egyéb adatai alapján állapította meg a tényállást.
- [7] Az indítványozó felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő az ítélet ellen. A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását a közigazgatási perrendtartásról szóló a 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 118. § (2) bekezdése alapján megtagadta (Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.I.35.282/2019/2. számú végzése). A végzés értelmében a kérelem nem tartalmazta azoknak az okoknak a megjelölését, amelyek alapján a kérelem befogadható, és azokat a körülményeket, indokokat, amelyek az indítványozó által megjelölt befogadási okok alátámasztására szolgálnak.
- [8] 1.2. Az alkotmányjogi panaszt az Alkotmánybíróság a tartalma szerint bírálta el.
- [9] A panasz lényege szerint a bíróság ítélete az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése és közvetve a XXIV. cikk (1) bekezdése rendelkezéseit sérti.
- [10] Az indítványozó azzal érvel, hogy a bíróság ítéletének indokolása szerint az adóhatóságot terhelte annak bizonyítása, hogy az indítványozó a társaságnál a becslés módszerével megállapított eltitkolt árbevételt mint egyéb jövedelmet megszerezte, azonban ebben a körben az adóhatóság megállapításai kizárólag a gazdasági társaságnál folytatott ellenőrzés megállapításain alapultak. Az adóhatóság az indítványozót érintő adóhatósági eljárásban automatikusan átemelte a gazdasági társaságnál folytatott ellenőrzés megállapításait, méghozzá olyan módon, hogy lényegében saját határozatát tekintette bizonyítéknak. A tisztességes eljárás követelménye ebben a vonatkozásban a perbeli bizonyításra vonatkozó garanciális eljárási szabályok megsértésén alapul. A gazdasági társaságot érintően meghozott adóhatósági határozat, illetve annak megállapításai nem tekinthetők bizonyítéknak az indítványozót érintő eljárásban még akkor sem, ha a határozat jogerőre emelkedett, hiszen az a más adózót érintő eljárásban beszerzett bizonyítékok értékelésén alapul, azonban az indítványozót mint autonóm jogalanyt érintően annak megállapításai nem tekinthetők megcáfolhatatlan tényeknek.
- [11] Az indítványozónak sem az alkotmányjogi panaszra okot adó adóhatósági eljárásában, sem a perben nem volt lehetősége érdemi jogorvoslattal élni, hiszen a gazdasági társaságot érintően meghozott adóhatósági határozat megállapításait megcáfolhatatlan tényként kezelte mind az adóhatóság, mind a bíróság mindamellett, hogy az ezen vizsgálat körében feltárt bizonyítékokat a bíróságnak értékelni sem állt módjában, hiszen a társaságot érintő adóhatósági eljárás iratanyaga semmilyen formában nem vált az indítványozó által kezdeményezett közigazgatási per iratanyagává. Éppen a fentiekben kifejtettek miatt tehát a bíróság nem volt abban a helyzetben, hogy megfelelőképpen felülvizsgálhassa az indítványozót érintően lefolytatott közigazgatási eljárást, hiszen nem álltak rendelkezésre teljes körűen azok a bizonyítékok, amelyekre az adóhatóság az indítványozót érintő megállapításait alapozta. A szóbeliség és közvetlenség elve az igazságszolgáltatás alapelvei, melyek a közigazgatási perben is érvényesülnek [Kp. 72. § (1)–(2) bekezdések], amennyiben a bíróság tárgyalást tart. A tisztességes eljárás követelményéből levezethetően a bíróság ügydöntő határozatát az általa közvetlenül megvizsgált bizonyítékokra alapíthatja, amiből az következik, hogy döntése alapjául csak és kizárólag a perben rendelkezésre álló és ismertetett iratanyag, illetve bizonyíték szolgálhat [Kp. 78. § (2) bekezdése]. Amennyiben a bíróság a döntése alapjául más adózót érintően, más eljárásban beszerzett bizonyítékokat értékel, úgy egyrészt azok

beszerzése felől kellett volna intézkednie, másrészt a tárgyalás tartására tekintettel megfelelő terjedelmű iratmértetéssel kellett volna azokat a per anyagává tennie.

- [12] A panasz értelmében sérti a bíróság ítélete a tisztességes eljáráshoz való jogot a tekintetben is, hogy az ítélet indokolása – már csak a fentiekben kifejtettekkel összefüggésben is – hiányos. A bíróságnak minden kereseti kérelem tekintetében egyrészt döntési és másrészt indokolási kötelezettsége van. Az egyes kereseti kérelmek, lényeges tények indokolás nélküli figyelmen kívül hagyása sérti az Alaptörvény rendelkezéseit. A bíróság ítélete – sértve a tisztességes eljáráshoz való jogot – több ponton nem tartalmazza a bizonyíték saját mérlegelését, csupán arra utal, hogy a bíróság az alperes hatóság állásponttal egyező megállapításra jut.
- [13] Az indítványozó a tisztességes eljáráshoz való jog sérelme körében hivatkozik arra is, hogy a bíróság nem döntött az indítványozó valamennyi kereseti kérelme, illetve kereseti hivatkozása tekintetében.
- [14] Az alkotmányjogi panasz azzal is érvel, hogy sérült az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése. Az indítvány szerint az adóhatósági, illetve peres eljárás fentiekben leírt formában történő lefolytatása olyan aggályokat is felvet továbbá, hogy lényegében más adózót érintő határozatot kellett volna felülvizsgálnia a bíróságnak, amelyre nincs lehetőség. A tisztességes eljáráshoz való jog sérelmén keresztül az indítványozó jogorvoslathoz való joga is sérült, valamint a közigazgatási peres eljárás sem biztosíthatott számára hatékony jogvédelmet [Kp. 2. § (1) bekezdés].
- [15] Az indítványozó hivatkozik az Alaptörvény 40. cikke alapján a Magyarország gazdasági stabilitásáról szóló 2011. évi CXCV. törvényben megfogalmazott közteherviselés elve sérelmére is.
- [16] 1.3. A Kúria végzése a panasz szerint az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését, I. cikk (3) bekezdését, XXVIII. cikk (1) bekezdését, (7) bekezdését, az R) cikket, a 28. cikket sérti. A panasz értelmében az olyan közigazgatási perekben, amelyekben rendes jogorvoslatra lehetőség nincs, a felülvizsgálat mint rendkívüli jogorvoslat az egyetlen eszköze az ügy érdemére kiható jogszabálysértések orvoslásának. A Kúria végzése alapvetően sérti az Alaptörvényben meghatározott jogbiztonság és joghoz kötöttség elvét, ugyanis olyan követelményt támasztott az indítványozó által előterjesztett felülvizsgálati kérelem vonatkozásában, amelyet a Kp. felülvizsgálati kérelemre vonatkozó rendelkezései nem tartalmaznak, és amely követelmény ezen rendelkezések értelmezéséből sem következik. A Kp. 118. §-a valóban akként rendelkezik, hogy közigazgatási perben a Kúria akkor vizsgálja felül a bíróság jogerős döntését, ha az ügy érdemi elbírálására kiható jogszabálysértés vizsgálata egyben magasabb igazszolgáltatási közérdeket is szolgál. Nem rendelkezik azonban a Kp. arról, hogy a felülvizsgálati kérelmet előterjesztőnek indokolási kötelezettsége állna fenn a fenti körben. Az Alkotmánybíróság következetes álláspontja szerint a felülvizsgálati kérelmet elbíráló Kúria nem veheti át a törvényalkotó feladatát, eljárása során nem alkothat jogot, a meglévő joganyagot pedig kizárólag az alaptörvénnyel összhangban értelmezheti, továbbá amit a jogszabály nem tartalmaz, az nem jogi norma [Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése; Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése]. A fentieket támasztja alá továbbá a Kp. 118. § (2) bekezdése is, mely szerint a Kúria indokolási kötelezettsége a kérelem befogadása körében negatív irányú, azaz végzését csak akkor kell indokolnia, ha a befogadást megtagadja.
- [17] A Kúria eljárása továbbá sérti a tisztességes eljáráshoz való jogot abban a vonatkozásban is, hogy a végzés indokolása hiányos. A Kúria végzése szerint a befogadás megtagadásának egyik oka az volt, hogy az indítványozó nem mutatta be, hogy a bizonyítékok körének az elsőfokú bíróság általi meghatározása és elfogadása, az ügyvezetése alatt álló más adózónál lefolytatott bizonyítás eredményei felhasználásának kérdése mennyiben igényelne az azonos tényállások mellett irányadó, már kialakult joggyakorlattól való eltérést. Az indokolási kötelezettségből fakadóan a Kúriának ki kellett volna fejtenie, hogy mi az az egységes gyakorlat, amely alapján az indítványozó ügye – hivatkozásával ellentétben – aggálymentesen elbírálható volt. A bírói gyakorlatra való indokolás nélküli hivatkozás sérti a jogbiztonságot és kiszámíthatatlanná teszi az ítélezést.
- [18] A befogadás megtagadásának indokaként jelölte meg a Kúria azt is, hogy az indítványozó által az ítélet indokolásának hiányosságai vonatkozásában felhívott, a Kúria közzétett ítélezési gyakorlatától eltérő ítéleti rendelkezésre hivatkozása körében nem olyan döntést, illetve nem olyan formában jelölt meg, amely a Kp. 118. § (1) bekezdés *d)* pontja szerinti befogadhatóságot alátámaszhatta volna. A Kp. rendelkezéseiből nem következhet az a szűkítő jogértelmezés, hogy a felülvizsgálati kérelem befogadását csak jogegységi határozattól, elvi bírósági határozattól, vagy elvi bírósági döntéstől eltérő ítéleti rendelkezés indokolhatja. A Kúria jogszabályértelmezésével nem alkothat jogot, nem szűkítheti a jogalkotó által biztosított rendkívüli jogorvoslathoz való jog terjedelmét [Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése; Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése; Alaptörvény R) cikk, Alaptörvény 28. cikk].

- [19] A befogadhatósági kritériumok vizsgálata a tisztességes eljáráshoz való jogból levezethető prejudikáció tilalmába is ütközik, hiszen a befogadás feltételei fennállásának körében érdemben kell vizsgálni a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott jogszabálysértéseket annak ellenére, hogy a befogadás elviekben nem jelenthet érdemi vizsgálatot, hiszen a Kúriának az eljárás ezen szakaszában éppen azt kell eldöntenie, hogy a kérelmet igazság-szolgáltatási közérdekből érdemben indokolt-e megvizsgálni.
- [20] A panasz értelmében a Kúria fentiek szerinti eljárásával az indítványozót megfosztotta a törvényben biztosított jogorvoslat jogának gyakorlásától.
- [21] 2. Az Alkotmánybíróságnak döntenie kellett az alkotmányjogi panasz befogadásáról. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügyben az indítványozó érintett, felperesként vett részt a bírósági eljárásban és a sérelmezett bírói döntéseket egyértelműen megjelölte [Abtv. 52. § (1b) bekezdés c) pont], indítványa továbbá kifejezett kérelmet tartalmaz az ítélet és a végzés megsemmisítésére [Abtv. 52. § (1b) bekezdés f) pont]. Az indítványozó alkotmányjogi panasz megjelöli azt a törvényi rendelkezést, mely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására [Abtv. 52. § (1b) bekezdés a) pont]. Az Alkotmánybíróság rendelkezésére álló iratokból megállapítható, hogy az indítványozó alkotmányjogi panaszát határidőben nyújtotta be a bírósághoz. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában az Abtv. 52. § (1b) bekezdés d) pontjában meghatározottak szerint az Alaptörvény szerinte megsértett rendelkezéseit egyértelműen megjelölte. Az indítványozó jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, így beadványa az Abtv. 27. §-ában ezzel összefüggésben megfogalmazott feltételnek is eleget tesz.
- [22] 2.1. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése szerint az Alkotmánybíróság az ügyrendjében meghatározottak szerinti tanácsban eljárva dönt az alkotmányjogi panasz befogadásáról. A (2) bekezdés alapján a tanács mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, ezek között a 26–27. § szerinti érintettséget, az Alaptörvényben biztosított jogok sérelmét, valamint a 29–31. § szerinti feltételeket. A (3) bekezdés úgy szól, hogy a befogadás visszautasítása esetén a tanács rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát.
- [23] Az Abtv. 29. §-a szerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be.
- [24] 2.2. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság tartalmi feltételeinek (Abtv. 29. §) nem felel meg; az Alaptörvénynek a panaszban felhívott szabályaival összefüggően az indítvány olyan alkotmányjogi kérdést, amely a panasz befogadását eredményezhetné, nem vet fel az alábbiak szerint.
- [25] 3. Az Alkotmánybíróság mindenekelőtt rámutat, hogy az Abtv. 27. §-ából következően nem tekinthető általános felülbírálati fórumnak, és valójában e hatásköre is – az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának védelmén keresztül – az Alaptörvény védelmét biztosítja [Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdés]. A rendes bíróságok által elkövetett vélt vagy valós jogszabálysértések ezért önmagukban nem adhatnak alapot alkotmányjogi panasz előterjesztésére [lásd: 3268/2012. (X. 4.) AB végzés, Indokolás [28]].
- [26] Az Alkotmánybíróság jogköre – a fentiekben hivatkozottak szerint – az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja és az Abtv. 27. §-a értelmében arra terjed ki, hogy kiküszöbölje a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet. Következésképpen a bizonyítékok bírói mérlegelésének és a bírósági eljárás teljes egészének ismételt felülbírálatára nem rendelkezik hatáskörrel [lásd: 3231/2012. (IX. 28.) AB végzés, Indokolás [4]; 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]].
- [27] 3.1. Bár az indítványozó az Abtv. 27. §-ára alapítottan terjesztette elő a bíróság és a Kúria alaptörvény-ellenesnek vélt jogszabály-értelmezését támadó panaszát, az indítvány valójában alkotmányossági érvet nem, hanem kizárólag a jogalkalmazó jogszabály-értelmezésére vonatkozó cáfolatot tartalmaz, a bírósági bizonyítást, valamint a Kp. Kúria általi értelmezését vitatja.
- [28] Az Alkotmánybíróság ezzel összefüggésben az alábbiakat kívánja hangsúlyozni: önmagában a jogszabályok értelmezése, valamint a bírósági joggyakorlat egységének biztosítása nem az Alkotmánybíróság, hanem a bíróságok, kiemelten pedig a Kúria feladata [Alaptörvény 26. cikk (3) bekezdése, a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény III. fejezete], ezt az Alkotmánybíróság a jogbiztonságra és az alapjogokra figyelemmel sem vonhatja magához [lásd: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]]. Kirívó

jogértelmezési hibák megvalósulásának hiányában a jogszabályokat a bíróságok önállóan értelmezik, és az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]}.

- [29] 3.2. Alkotmánybíróság a 30/2014. (IX. 30.) AB határozatában kiemelte, hogy a bizonyítékok mérlegelése (felül-mérlegelése) olyan, a bizonyítás körébe tartozó eljárási cselekmény, amelynek alanya kizárólag a bíróság (eljáró bírók). Míg a bizonyítás körébe tartozó egyéb eljárási cselekmények (indítványozás, bizonyítási eszközök megvizsgálása) a felek aktív részvételével folynak, addig a mérlegelés a bíró tevékenysége (Indokolás [91]). Az Alkotmánybíróság több, korábbi döntésében kifejtette, hogy „[a]z Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) bekezdése nem rögzít semmilyen elvárást a bizonyítás rendszerét, szabályait illetően, beleértve azt is, hogy melyik jogorvoslati fórum mennyiben mérlegelheti [mérlegelheti felül] a bizonyítékokat” {3104/2014. (IV. 11.) AB végzés, Indokolás [17]; 30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [83]; 3195/2015. (X. 14.) AB határozat, Indokolás [25]}.
- [30] 3.3. A bíróság – az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: előző Art.) és a személyi jövedelemadótól szóló 1995. évi CXVII. törvény (a továbbiakban: Szja tv.) egyes szabályait értelmezve és alkalmazva – ítélete indokolásában kiemelte, hogy az adóhatóság a szabad bizonyítás elve alapján nemcsak a megelőző eljárásban beszerzett adatokat használta fel, hanem felhasználta az indítványozót illetően folytatott adóigazgatási eljárásban tett nyilatkozatokat, tartozást elismerő nyilatkozatot, tartozást elismerő nyilatkozatot módosító nyilatkozatot, pénztár befizetési bizonylatot, kapcsolódó vizsgálat adatait is. A bíróság utalt arra ítélete indokolásában, hogy a felperes (indítványozó) az eljárás során tett nyilatkozatában nem vitatta, elismerte az eltitkolt bevétel megszerzését. Az ítélet szerint ennek valóságtartalmát támasztja alá a pénzkezelési szabályzat, illetve a társaságnál végzett ellenőrzés során meghallgatott alkalmazottak nyilatkozatai is, továbbá a becsléssel megállapított összeg nem szerepelt a gazdasági társaság pénztárban sem, nem került oda befizetésre sem, hiszen ez nem létezett, így tehát bizonyított – többlettényállási elem nélkül is – az alperes adóhatóság részéről, hogy felperes (indítványozó) az egyéb jövedelemként figyelembe vett összeget megszerezte.
- [31] A bíróság az Szja tv. és az előző Art. hatályos rendelkezéseinek [Szja tv. 1. § (3) bekezdése, (4) bekezdése, 4. § (1)–(2) bekezdése, előző Art. 86. § (1) bekezdése, 97. § (4) bekezdése, (6) bekezdése, 95. § (3) bekezdése, 99. § (2) bekezdése] jogalkalmazói értelmezésével, a konkrét ügy sajátosságaira tekintettel hozta meg döntését. A bizonyítás körébe tartozó kérdés az, hogy a gazdasági társaságnál folytatott ellenőrzés megállapításaira mennyiben támaszkodott az adóhatóság, és mennyiben volt tekintettel más, az indítványozóval szemben folytatott konkrét adóigazgatási eljárásban beszerzett bizonyítékokra. A bíróság indokolta, hogy az indítványozónak a bírósági eljárás során is előterjesztett azt a kifogását, amely szerint az adóhatóság csak a megelőző eljárásban beszerzett adatokat használta fel, miért nem tekintette megalapozottnak. A bíróság indokolta azt is, hogy milyen bizonyítási kötelezettség terhelte az adóhatóságot és milyen az indítványozót. Figyelemmel arra is, hogy az Alkotmánybíróság alapvetően tartózkodik jogági dogmatikához tartozó kérdések helytállóságáról, illetve törvényességéről, avagy kizárólag törvényértelmezési problémáról való állásfoglalástól, az alkotmányjogi panaszban előadott érvek alapján kirívó jogértelmezési hiba vizsgálatának szükségességét sem találta megalapozottnak. Az a körülmény pedig, hogy a bíróság az indítványozó által irányadónak tartott értelmezéstől eltérően alkalmazott jogi normákat, önmagában nem veti fel a támadott bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, és nem tekinthető alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésnek sem. Mindezekre figyelemmel az Alkotmánybíróság az ítélet elleni panaszt az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján, az Abtv. 56. § (3) bekezdése alkalmazásával visszautasította.
- [32] 3.4. A Kúria döntésével kapcsolatban a jelen ügyben az indítványozó azt kifogásolja, hogy nézete szerint a Kúria nem tett eleget indokolási kötelezettségének és a Kp. egyes rendelkezéseit – a felülvizsgálati kérelem kötelező tartalmát illetően – a Kp.-től eltérve értelmezte.
- [33] A tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alaposággal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon {7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [34]}. Mindezt kiegészítik a 30/2014. (IX. 30.) AB határozatban megállapítottak, miszerint a bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik az indítványozó szubjektív elvárásait kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása (Indokolás [89]).

- [34] A Kúria részletesen kifejtette, hogy a felülvizsgálati kérelemnek mit kell tartalmaznia értelmezése szerint a Kp. 118. § (1) bekezdése alapján; indokolta, hogy a felülvizsgálati kérelem befogadását a konkrét esetben miért tagadta meg (kúriai végzés indokolása [2]–[7]). Nincs kellő következtetési alap az indítványban foglalt érvek alapján annak megállapítására sem, hogy a Kp. 118. § (1) bekezdésének a kúriai értelmezése olyan hibában szenvedne, amely a panasz befogadását indokolná.
- [35] Mindezekre figyelemmel az Alkotmánybíróság a panaszt a Kúria végzése tekintetében is az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján, az Abtv. 56. § (3) bekezdése alkalmazásával visszautasította.

Budapest, 2019. október 22.

Dr. Varga Zs. András s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Pokol Béla s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szívós Mária s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1207/2019.

